



## ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

### Π.Α.Σ.Κ.Ε. - Ο.Τ.Α.

# 31<sup>ο</sup> ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ-ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

ΑΘΗΝΑ, 25-26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2002 · ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «NOVOTEL»

**Συνάδελφοι,**

**Η συζήτηση γύρω από την οργάνωση, τη δομή και τη λειτουργία του συνδικαλιστικού κινήματος είναι ένας κατ' εξοχήν πολιτικός – ιδεολογικός διάλογος, δεν είναι μια τυπική οργανωτική διαδικασία και ένα ευχολόγιο για την ενότητα, τη μαζικότητα, την αγωνιστικότητα και την αποτελεσματικότητα του συνδικαλιστικού κινήματος.**

Η ανάγκη μιας ριζικής προγραμματικής ανασυγκρότησης του συνδικαλιστικού κινήματος δεν συνδέεται απλά με το στόχο μιας περιστασιακής αποτελεσματικότητας για την εξασφάλιση άμεσων ή έμμεσων παροχών. **Είναι μια δυναμική διαδικασία με βαθύ ταξικό περιεχόμενο.**

Στο σημερινό οικονομικό σύστημα όλες οι δομές, οι παραγωγικές διαδικασίες, κοινωνικές σχέσεις και κοινωνικές αξίες **διαποτίζονται από τη λογική του κέρδους, την εμπορευματοποίηση και την αναπαραγωγή του κεφαλαίου.**

Το σημερινό συνδικαλιστικό κίνημα **πρέπει να απαντήσει με ιδεολογικούς και πολιτικούς όρους στην παγκοσμιοποίηση, στην ευρωπαϊκή και ελληνική πραγματικότητα**, στη νέα τεχνολογική εποχή και τις επιπτώσεις στην απασχόληση του Έλληνα εργαζόμενου, στην περιορισμένη παρέμβαση των συνδικάτων απέναντι στους νόμους της αγοράς και την ιδιωτικοποίηση, στον τρόπο διοίκησης και λειτουργίας του κράτους, στη δύναμη των εκδοτικών συγκροτημάτων και των Μ.Μ.Ε.

**Είναι σίγουρο ότι ο διάλογος για τα ζητήματα αυτά στο εσωτερικό του κινήματος και στα συνέδρια του ούτε άρχισε σήμερα ούτε τελειώνει σήμερα.** Στο 30ο τακτικό Συνέδριο της Ομοσπονδίας τέθηκε στην οργανωτική εισήγηση ένα πολιτικό – συνδικαλιστικό πλαίσιο για την οργανωτική ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος στους Ο.Τ.Α. **που παραμένει επίκαιρο και θα πρέπει να εξετάσουμε στο 31ο Έκτακτο Καταστατικό – Οργανωτικό συνέδριο της Π.Ο.Ε. –Ο.Τ.Α.**

Είχαμε συμφωνήσει ότι έχουν διευρυνθεί οι κοινωνικές ανιοστητες, ότι έχει αυξηθεί η αντιπαλότητα, ο ατομισμός και ο ακραίος ανταγωνισμός και απειλείται η κοινωνική συνοχή.

Σε παγκόσμιο επίπεδο οι δυνάμεις της αγοράς και το χρηματιστηριακό κεφάλαιο επιβάλλουν τους δικούς τους όρους, **έχουν ξεφύγει από κάθε εθνικό και διεθνή πολιτικό έλεγχο.**

**Νέες μορφές κυριαρχίας και επιβολής έχουν εμφανιστεί** π.χ. Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, στρατιωτικές δυνάμεις, νέα τεχνολογία.

**Σε ευρωπαϊκό επίπεδο είναι έντονα τα προβλήματα της ανεργίας, της άνισης κατανομής του πλούτου, του δημοκρατικού ελλείμματος και λειτουργία των θεσμών, της αντιμετώπισης των ξένων μεταναστών και εργατών.**

**Στην Ελλάδα συνεχίζονται η διαχείριση, η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και της συρρίκνωσης του δημόσιου τομέα, η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων ως πολιτικής της λιτότητας και της άνισης κατανομής, παρά την αύξηση των κερδών της βιομηχανίας, την πραγματική μείωση των εισοδημάτων των εργαζομένων παρά την αύξηση της παραγωγικότητας σε εθνική κλίμακα, την κυριαρχία των Μ.Μ.Ε. και τη διαπλοκή των οικονομικών συμφερόντων.**

**Οι διαρθρωτικές αλλαγές περιορίζονται στις ιδιωτικοποιήσεις του Δημοσίου, οι κερδοσκόποι – μεσάζοντες διαρκώς αυξάνουν. Η παραικονομία και η φοροδιαφυγή από τους έχοντες και κατέχοντες στερεί από το κράτος σημαντικούς πόρους για την κοινωνική πολιτική, για την στήριξη των ανέργων, για την οικονομική βελτίωση των εργαζομένων και των συνταξιούχων.**

**Μέσα σ' αυτό λοιπόν το πλαίσιο το συνδικαλιστικό κίνημα στους Ο.Τ.Α. πρέπει να καθορίσει το δικό του ρόλο, τη στρατηγική του, να οργανώσει τις δυνάμεις του, να απαντήσει στις προκλήσεις του σήμερα, αλλά και του αύριο με σαφή ιδεολογική ταυτότητα αλλά και μαζική κοινωνική αναφορά.**

**Η δύναμη των συνδικάτων δεν εξαρτάται μόνο από την οργανωτική τους διάταξη. Δεν μπορεί να υπάρξει κίνημα, να υπάρξει σωματείο και κινητοποίηση αν δεν υπάρχει ταχική συνείδηση, αν δεν υπάρχουν ενεργοί, συνειδητοποιημένοι εργαζόμενοι με αξίες και οράματα, αν το συνδικάτο δεν είναι πολιτικοποιημένο.**

Ποιος είναι όμως εκείνος που διαμορφώνει σήμερα τη συνείδηση των πολιτών των εργαζομένων, της κοινωνίας γενικότερα.

#### **Υπάρχει πεδίο δράσης και ρόλος για το συνδικάτο;**

Δυστυχώς τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έχουν αναλάβει εργολαβικά τη διαμόρφωση της πολιτικής και κοινωνικής συνείδησης. Η κυριαρχία των επικοινωνιακών τεχνασμάτων και των σκοπιμοτήτων εμποδίζει τη γόνιμη διαπάλη των ιδεών και αλλοιώνει την αυθεντική έκφραση των κοινωνικών αναζητήσεων.

**Γι' αυτό και το συνδικάτο πρέπει να έχει αυτογνωσία. Η μεγάλη γνώμη και εικόνα για τις πραγματικές του δυνατότητες το οδηγεί στην ήπτα και το περιθώριο.**

**Αυτονομία λοιπόν στην πολιτική και τα οικονομικά μέσα, ενόπτητα, αλληλεγγύη, δημοκρατία, αγωνιστικότητα, πολιτική – μορφωτική συγκρότηση, σύνθεση των αντιθέσεων, ικανότητα να επεξεργάζεται και να εξειδικεύει στρατηγική και θέσεις, να αναλύει και συζητά τα πραγματικά προβλήματα των εργαζομένων τόσο στο εσωτερικό του συνδικαλιστικού κινήματος όσο και στην κοινωνία.**

**Αυτές είναι οι βασικές αρχές που διαμορφώνουν τους όρους ενός πραγματικού μαζικού κινήματος.**

Το συνδικαλιστικό κίνημα ως αυτόνομος θεσμός δεν μπορεί να δέχεται ούτε την κυβερνητική ούτε την κομματική επιρροή, να υιοθετεί την πολιτική των διαρκών συμβιβασμών, και των «συναινέσεων», τη γραφειοκρατική λογική και λειτουργία και πολύ περισσότερο να απορρίπτει κάθε πρόταση διαλόγου διεκδικήσεων ή επιτυχιών για μικροπαραταξιακά οφέλη.

**Η συμμετοχή του συνδικαλιστικού κινήματος στα κέντρα λήψης αποφάσεων με τη διαδικασία του διαλόγου, απαιτεί σαφή οριοθέτηση και τεκμηρίωση των θέσεων του, που θα κάνουν διακριτές τις θέσεις του και τις διαφορές του και στην κοινωνία και στους εργαζόμενους.**

Απαιτείται διεκδικητική τακτική και πειθώ της κοινωνίας, γιατί διαφορετικά εγκυμονεί ο κίνδυνος του εγκλωβισμού, της ενσωμάτωσης και του ετεροκαθορισμού.

**Η έλλειψη σεβασμού στις αποφάσεις των οργάνων, η αποστασιοποίηση και διαφοροποίηση από αυτές οδηγεί εν συνεχείᾳ στην αποστασιοποίηση των εργαζομένων από τη ζωή και τη λειτουργία του συνδικαλιστικού κινήματος.** Η μη λειτουργική σχέση ανάμεσα σε όλα τα επίπεδα του συνδικαλιστικού κινήματος (από το πρωτοβάθμιο μέχρι το τριτοβάθμιο), **η έλλειψη στοιχειώδους υποδομής τεχνογνωσίας και οικονομικών μέσων, η μη δημοκρατική λειτουργία και συλλογικότητα δημιουργεί τους πρόσθετους δυσμενείς λειτουργικούς και οργανωτικούς όρους για την απομαζικοποίηση του Συνδικαλιστικού κινήματος.**

Η αποτελεσματικότητα στη δράση, είναι συνδυασμός πολλών παραγόντων **που έχουν σχέση με τη στρατηγική του συνδικαλιστικού κινήματος, την αξιοπιστία της πνεύσιας του, τις πολιτικές και οργανωτικές κατευθύνσεις και αρχές που αναφέρθηκαν προηγούμενα**, με τη δημιουργία μαζικών συνδικαλιστικών κυττάρων που θα αντιστοιχούνται ολοκληρωμένα στις υπάρχουσες παραγωγικές και εργασιακές σχέσεις και κοινωνικές ανάγκες.

**Με βάση τα παραπάνω πρέπει κατ' αρχήν να επιχειρήσουμε τις οργανωτικές – λειτουργικές – καταστατικές αλλαγές στην Π.Ο.Ε. – Ο.Τ.Α.**

**Η αντιμετώπιση της πολυμορφίας και του κατακερματισμού του Συνδικαλιστικού κινήματος στους Ο.Τ.Α., η ενίσχυση των Σωματείων τόσο σε επίπεδο Δήμων ότι Νομού της περιφερειακής δομής με περιφερειακά τμήματα, η οικονομική αυτοδυναμία με αύξηση των εισφορών και σύστημα αυτόματης είσπραξής τους, η επιστημονική και πολιτική τεκμηρίωση των θέσεων, η ευρύτερη ενεργός συμμετοχή των Σωματείων μελών στον καταρτισμό των θέσεων για τον προγραμματισμό της δράσης από το Γενικού Συμβούλιο και την Εκτελεστική Επιτροπή, η διαμόρφωση μιας σύγχρονης επικοινωνιακής πολιτικής, η προώθηση της θέσης για ένα σωματείο, μια ομοσπονδία, μια συνομοσπονδία, η προοπτική ενοποίησης και κοινής οργανωτικής παρέμβασης των εργαζομένων ιδιωτικού και δημόσιου τομέα της χώρας, μας οδηγεί στο να κάνουμε το πρώτο βήμα για την οργανωτική αναδιάρθρωση στο συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων στους Ο.Τ.Α., που θα αποτελεί την κατ' αρχήν πρόταση για μαζική και αποτελεσματική Π.Ο.Ε. – Ο.Τ.Α. Ικανή να ανταποκριθεί στις νέες ευθύνες, ρόλους και ανάγκες της εποχής μας.**

